

Katolícka Cirkev sa musí vysporiadať s modernizmom a nadviazať na sv. Pia X. (Druhá časť)

Mikuláš Hučko

3. októbra 2022 ✚ Cirkev ✚ Komentár

predchádzajúca časť:

Katolícka Cirkev sa musí vysporiadať s modernizmom a nadviazať na sv. Pia X. (Prvá časť)

Snaha modernistov o prispôsobenie sexuálnej morálky svetu

Jedným z najviditeľnejších prejavov modernizmu v súčasnosti je snaha o zmenu sexuálnej morálky resp. jej prispôbovanie svetu napriek tomu, že jej nedodržiavanie spôsobuje veľké škody spoločnosti, rozbíja rodiny, a najmä vedie duše do záhuby. Bezprostredne po vydaní encykliky *Humanae vitae* pápeža Pavla VI. vyšla v *New York Times* výzva podpísaná viac ako dvoma stovkami teológov, ktorí vyzývali katolíkov, **aby ignorovali encykliku** Pavla VI. Toto vyhlásenie, známe aj ako „Curranova deklarácia“, podľa mena jedného z jeho propagátorov, Charlesa Currana, teológa z Katolíckej univerzity v Amerike, bolo niečím, čo **Cirkev v celých dejinách dovtedy nezažila**. Výnimočnou skutočnosťou je, že spor sa viedol nielen medzi teológmi a kňazmi, ale aj **medzi niektorými episkopátmi**.

Pápež Pavol VI.

zdroj: wikimedia commons

Skupina protagonistov koncilu, ktorí sa postavili proti encyklike Pavla VI. vrátane kardinálov Suenensa, Alfrinka, Heenana, Döpfnera a Königa, sa stretla v nemeckom Essene, aby rozhodla o opozícii voči dokumentu, a 9. septembra 1968 za prítomnosti pápežského legáta kardinála Gustava Testu nadpolovičnou väčšinou hlasovala za uznesenie o revízii encykliky.

V roku 1969 deväť holandských biskupov, vrátane kardinála Alfrinka, hlasovalo za tzv. Deklaráciu nezávislosti, v ktorej vyzvali veriacich, aby odmietli učenie encykliky *Humanae Vitae*. Pri tej istej príležitosti holandská pastoračná rada podporila „Nový katechizmus“, odmietla opravy navrhované Rímom a vyzvala Cirkev, aby zostala otvorená „novým radikálnym prístupom“ k morálnym otázkam, ktoré neboli spomenuté v záverečnom návrhu, ale ktoré vyplynuli z práce koncilu, ako napríklad predmanželský styk, homosexuálne zväzky, potraty a eutanázia. Táto požiadavka bola v súlade s úlohou sexualitu, ako ju uznáva progresivistická teológia: ide o inštinkt, ktorý ľudia nemusia potláčať askézou, ale skôr „oslobodzovať“, nachádzajúc v sexe formu „realizácie“ ľudskej osoby.

Charles Curran

zdroj: wikimedia commons

Pavol VI. bol takmer traumatizovaný sporom, ktorý sa vynoril zo strany niektorých hlavných postáv koncilu, ktoré mu boli najbližšie, ale proti nim nijako nezasiahol, v dôsledku čoho sa v pokoncilovom období nešlo smerom v duchu *Humanae vitae*, ale skôr k smeru kardinála Suenensa a disidentských teológov.

Po Pavlovi VI. aj Ján Pavol II. a Benedikt XVI. potvrdzovali platnosť katolíckej náuky o antikoncepcii, ale *Humanae Vitae* bolo vlastne prakticky diskvalifikované. Dnes antikoncepcná mentalita, žiaľ, prevláda aj v Cirkvi. Výsledkom tejto revolúcie v mentalite a zvykoch bol nárast predmanželských stykov a spolužitia, odkladanie a znižovanie počtu manželstiev, odkladanie prvého dieťaťa, nárast počtu detí narodených mimo manželstva, zníženie pôrodnosti do takej miery, že klesla pod mieru reprodukcie (2,1 dieťaťa na pár), a tiež nárast rozvodov a rozpad rodín.

„Pápež bol pri jej písaní prorokom, ktorého dnes mnohí chcú pochovať, možno preto, že ich bolí, keď vidia, ako sa jeho slová naplňajú,“ napísal Francisco Javier Bronchal, španielsky duchovný, o predpovediach encykliky *Humanae Vitae*. Encyklika tiež varovala, že rozšírené používanie antikoncepcie povedie k poklesu spoločenskej úcty k ženám.

„Naplnilo sa aj ďalšie proroctvo Pavla VI. – muži strácajú úctu k ženám, prestávajú sa starať o ich telesnú a citovú rovnováhu. Vnímajú ich len ako objekty svojho potešenia,“ upozornil duchovný.

To všetko však bola iba „nevinná predohra“, pretože dnes rozviruje teologické vody Synoda o synodalite, ktorá mala byť „konzultáciou Božieho ľudu“ o jeho „snoch a nádejach“.

Kard. Alfrink

zdroj: wikimedia commons

Problémom je to, že „Boží ľud“ túži po revolučných zmenách, v ktorých ho podporujú mnohí pastieri, predkladá požiadavky, **ktorých realizácia by znamenala úplné popretie existujúceho učenia viery a morálky**. Ak by dosiahol svoj cieľ, Cirkev, ktorú navrhuje, by už nebola katolícka.

Táto situácia je najvypuklejšia v Nemecku, ale výrazná je aj v iných krajinách Západu, ako je Belgicko, Holandsko, Francúzsko, Španielsko, Írsko, Luxemburg a Švajčiarsko, o ktorých sme písali v článku 13. augusta 2022.

Zaujímavým dokumentom je záverečná správa synody vo Švajčiarsku, ktorú tamojší episkopát poslal do Vatikánu. Páter Martin Grichting, bývalý generálny vikár diecézy Chur, urobil dôkladnú analýzu tohto dokumentu a zistil pozoruhodné veci: Slovo „Boh“ ako predmet sa v texte nevyskytuje ani raz. Namiesto toho sa v ňom hovorí o „skúsenosti s Bohom“, „Božom ľuď“ alebo „Božom kráľovstvom“. Ani raz sa v ňom neobjavuje meno Ježiš – až na dve výnimky: keď sa hovorí, že vylúčenie žien z kňazského svätenia je pre mnohých nezlučiteľné s „Ježišovou praxou“. A integrácia „ľudí s LGBTIAQ+ identitou“ by vraj zodpovedala „Ježišovej praxi“. Duch Svätý je v texte prítomný trikrát, ale nikdy nie ako aktívny činiteľ, tzn. jeho pôsobenie možno zažiť napríklad pri počúvaní druhých, pri synodálnych konzultáciách alebo pri dosahovaní konsenzu. V správe sa nenachádza ani jediný odkaz na Sväté písmo. **Namiesto toho sa veľa hovorí o moci a sexe - akoby práve tieto dve sféry najviac zamestnávali mysle účastníkov švajčiarskej synody**. Preto sa objavujú požiadavky na účasť laikov na riadení Cirkvi a voľbe biskupov, ako aj požiadavky na akceptovanie rozvodov, aktívnej homosexuality alebo schválenie LGBT+.

Páter Martin Griching

zdroj: youtube.com

Neudivuje, že v „záverečnej správe“ sa nespomína posvätná Tradícia, apoštolská postupnosť, cirkevné Magistérium a koncily (ba ani len II. vatikánsky koncil), ktoré im zrejme môžu byť ukradnuté, keď oni svoje múdrosti čerpajú z médií. Na každom kroku však jasne cítiť **komplex menejcennosti voči postkresťanskej súčasnej kultúre**: jazyk a formy liturgie by vraj mali byť „prispôsobené kultúrnemu kontextu“. **Postkresťanská spoločnosť, a nie Ježiš Kristus, je kritériom pre Cirkev!**

Podľa otca Grichinga švajčiarska správa predstavuje ani nie tak katolícku teológiu, ako skôr **deistickú filozofiu** a jej veľké časti by mohli úspešne vyjsť z pera Jeana-Jacquesa Rousseaua, pre ktorého bol Boh príliš nepochopiteľný a náročný, a preto **si vymyslel jednoduché božstvo, ktoré je v súlade s jeho predstavami**. Akési „urob-si-sám“.

Ako povedal Pius X. na konzistóriu 16. decembra 1907: *„Je určite poľutovaniahodné, že tolko ľudí opúšťa Cirkev a prechádza do radov našich vyhlásených nepriateľov, ale ešte poľutovaniahodnejšie je, že vo svojej pýche dospeli až k tomu, že sa považujú a vyhlasujú za synov Cirkvi, hoci popreli – aj slovom – prísahu vernosti, ktorú zložili pri krste.“*

Kde hľadať korene týchto pomýlených predstáv?

Na to sa pozrieme v treťom pokračovaní.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/katolicka-cirkev-sa-musi-vysporiadat-s-modernizmom-a-nadviazat-na-sv-pia-x-druha-cast/>